

Arbejderne som Arbejdsgivere, enten det nu er Staten, Kommunerne eller hvem det saa er, til at sætte saadanne Arbejder i Gang. En Række Forhandlinger med private føres ogsaa; jeg har netop i disse Dage paa min egen Foranledning deltaget i nogle Overvejelser oppe i Ministeriet vedrørende ogsaa Arbejder hos private, hvorved der sættes nogle Arbejder i Gang til Bedste for Arbejdere, der har været særlig haardt ramte. Men alt dette gøres og ledés fra Ministeriets Side med det Formaal at finde særlig velgørende Arbejder frem, Vejarbejder, Inddæmningsarbejder, Afvandingsarbejder o. s. v., ved Siden af de Arbejder, hvortil der bliver ydet Tilskud fra Statens Side, f. Eks. Boligbyggeri. Men det er ikke det nævnte Udvalgs Sag at anvise Midlerne, det maa ærede Medlemmer være ganske klare over, saa Adressen til dette Udvalg kan ikke bruges, naar der er Tale om, hvorledes man skal faa Midler til de forskellige Arbejder. Det er imidlertid Ministeriets Mening, at man i saa vid Udstrækning som muligt skal søge at imødegaa Arbejdsløsheden gennem Arbejde; og paa enhver mulig Maade, baade vedrørende større Foretagender og vedrørende enkelte Sager, vil Ministeriet bestræbe sig for at fremhjælpe de Muligheder, der kan være for at faa Arbejder sat i Gang.

Et Par ærede Medlemmer, Hr. Jønson og Fru Munch, har omtalt Københavns Styrelses Flertals Beslutning om en Henvendelse til Ministeriet. Det ærede Medlem Hr. Jønson bad mig læse det stenografiske Referat af disse Forhandlinger, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at det har jeg gjort. Jeg hører for Resten til de Skatteborgere her i København — jeg tror ikke, det er ret mange —, som abonnerer paa det Værk, der hedder „Borgerrepræsentationens Forhandlinger“; jeg har gjort det gennem mange Aar, og jeg kan kun anbefale andre ærede Medlemmer, der er kommunale Vælgere her i København, at gøre ligesaa. Der er mangt og meget, der skærper ens kritiske Sans, naar man læser de Forhandlinger, som finder Sted dér. Det ærede Medlem mente altsaa, at jeg skulde læse de Forhandlinger; naar jeg gjorde det, mente han, vilde jeg faa et andet Indtryk end det Indtryk, jeg havde faaet, at dømme efter de Udtalelser, jeg fremkom med her forleden.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg har absolut ikke faaet et andet Indtryk, tværtimod. Jeg har faaet det Indtryk, jeg havde af Bladenes Referater, yderligere skærpet gennem det stenografiske Referat. Jeg ser endogsaa deraf, at end ikke det

ærede Medlems Bemærkning om Valgmanøvrer, som han mente, at den borgerlige Fællesgruppe var optaget af, er original, men at det var en Bemærkning, som faldt fra Ordføreren for den borgerlige Gruppe, netop til det Parti, det ærede Medlem tilhører. I det hele taget blev der udtalt ganske overordentlig skarpe Ord om den Demonstration, som Socialdemokraterne, de Radikale og Hr. Warming førte frem ved den Lejlighed, og det falder for saa vidt godt i Traad med de Udtalelser, som jeg er fremkommet med her. Det kan ikke lade sig gøre paa een Gang her paa Rigsdagen at drøfte disse alvorlige Spørgsmaal: Hvordan vi skal bære os ad med at faa Arbejder i Gang og komme over den Tid, som truer, og saa samtidig at gaa med til at indrømme en Kommune som København, at den har Ret til at sige Pas. Jeg kan kun kalde det en Demonstration, naar man vil søge at faa saadanne Betragtninger frem i Befolkningen.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg vilde faa det Indtryk, at der i Virkeligheden var Enighed i Borgerrepræsentationen om det Skridt, som man her havde foretaget fra hans Partis Side; men, som jeg sagde før, det fik jeg ikke Indtryk af ved at læse den borgerlige Gruppens Udtalelser, men jeg fik det heller ikke ved at læse den radikale Ordførers Indledning. Den radikale Ordfører gjorde Indtryk af at være i høj Grad tvunget til at gaa frivillig med. Læser man nemlig hans Indledning, vil man se, at han udtaler, at den foreliggende Resolution vilde være blevet noget anderledes, hvis hans Parti havde lavet den, og han kunde kun tiltræde den i det store og hele. Saaledes lød hans Ord. Jeg vil gerne hertil sige, at dette kan jo gælde, naar man tiltræder et Forslag, som man ikke selv har været med til at stille; men eftersom det radikale Parti i Borgerrepræsentationen selv havde været med til at stille det paagældende Forslag, gælder den Slags Betragtninger selvfølgelig ikke. Naar man melder sig som Medforslagsstiller, faar man samtidig en Adgang til at være medbestemmende med Hensyn til, hvorledes et saadant Forslag skal se ud, og faar derfor ogsaa det fulde Medansvar derfor. Denne Indrømmelse skal jeg give den ærede socialdemokratiske Taler.

Nogle Medlemmer har under Forhandlingerne omtalt den overordentlige Kommission; der har været sagt, at mine Udtalelser om en Reform paa dette Omraade muligvis vilde vække Uro. Det tror jeg intet Øjeblik, de vil. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Udtalelser af den Art kun har en ganske